

højere Beskatning. Det ærede Medlem Hr. Fibiger har paavist, at vi jo ikke bør glemme Vandafgiften, saaledes som den ser ud i de allierede Partiers Forslag, efter hvilket den, da den regner med $\frac{3}{10}$ af Areal-skatten, maa beregnes til at give $1\frac{1}{2}$ Mill. Kr. Jeg er ikke alt for sikker paa, at der er saa stor Glæde blandt Københavns Befolkning over, at man giver Københavns Bystyre en ny indirekte Skatteskrue at dreje paa. Det er jo saa, at Socialdemokraterne i Københavns Kommune ikke er bange for at bruge den indirekte Beskatning, og jeg skulde tro, at der ikke er alt for stor Glæde over, at man her giver dem en ny Skattekilde. Vi har endvidere set, at Lejerne skal være saa ganske overordentlig henrykte over de kolossale Forbedringer, som Grundskyldloven vil medføre. Københavns Huslejerforening har udsendt en lille Redegørelse for Lovforslaget, den staar i „Social-Demokraten“ for i Morges. Efter denne Redegørelse er Stillingen den — jeg tager et Eksempel ud af de Eksempler, der her er nævnt, blandt hvilke der utvivlsomt maa være en Trykfeil —, at den højeste Skattelettelse, en almindelig Beboelseslejlighed kan faa, er 17 Kr. Der er en meget stor Eiendom med 156 Lejligheder, hvor der bliver en Skattelettelse af 50,7 Ø. om Aaret! Alligevel skal det raabes ud over Landet, hvilken dejlig Skattelettelse den nye Grundskyld vil medføre! Naar Stillingen saa er den, at man desuden faar Vandafgiften, som utvivlsomt vil betyde ikke saa lidt mere! Det ærede Medlem Hr. Pinholts Feltraab skulde da være, at de Konservative vilde øge Skatterne for de smaa, men vilde hjælpe de store. Det ærede Medlem Hr. Pinholt sagde, at det, de Konservative vilde gøre, var, at de straks vilde give de smaa 6 pro mille og de store 3 pro mille her i København. Det er urigtigt, vi vil ikke give nogen 6 pro mille, som ikke har det. Men ud fra den Opfattelse, vi har af den faste Ejendoms Skat og dennes Virkninger, kan der efter mit Skøn ikke siges noget til, at man siger, at den faste Ejendoms Skat skal ligge fast, og dér; hvor den er stigende, skal den kun stige ganske overordentlig svagt.

Det ærede Medlem Hr. Pinholt nævnte som Eksempel en Ejendom i Odensegade, der vilde faa en Skattelettelse paa 108 Kr. Ejendommen har 10 Lejligheder. Det vil altsaa blive en Skattelettelse paa ca. 11 Kr. pr. Lejlighed. Mon Lejerne i det Hus faar saa forfærdelig megen Fornøjelse deraf, og mon Fornøjelsen bliver større, naar der saa desuden indføres en Vandafgift? Hvor man indfører en Skatteforøgelse, hvor vi

ogsaa gør det, f. Eks. med Hensyn til „B. T.“s Ejendom, som er nævnt, skal Overgangen være lempelig, hvorimod Lovforslaget, som det nu er formet, vil medføre, at Skatten straks springer i Vejret med 3 000 Kr. Derfor skulde det ærede Medlem Hr. Pinholt hurtigt udenom det og nævnte kun, hvad Satsen til sidst vilde blive efter de to Forslag. Vi Konservative har stedse hævdet det Standpunkt, at naar den faste Ejendomsbeskatning skulde øges, maatte det ske meget langsomt. Derfor er hele den Agitation, man har drevet imod os angaaende dette Forslag, urigtig, og endnu urigtigere bliver den, naar man ser paa, hvorledes Fremtiden sandsynligvis vil forme sig. Forslagsstillerne siger nu: Ja, men man giver dog her en Skattelettelse. Det konservative Folkeparti kan sige det samme, at vi giver en Skattelettelse, idet vi giver en relativ Skattelettelse, naar disse Ejendoms Værdi stiger, thi den faste Ejendoms Skat skal indtil et vist Tidspunkt ligge fast, og derved bliver der en relativ Skattelettelse for de paagældende Ejere af Ejendommen.

Det ærede Medlem Hr. Pinholt sluttede, som Venstre gør det i denne Tid, med at sige formanende til de Konservative: Pas nu paa: naar store Reformers staar paa Dagsordenen, skal man være med! Jeg tror, jeg hørte en radikal Taler her i Tinget forleden Dag sige det samme. Jeg læste i Morges i et Blad en Udtalelse af det ærede Medlem Hr. Hans Jacob Sørensen. Han var, om jeg saa maa sige, langt ældre og forstandigere end det ærede Medlem Hr. Pinholt. Han sagde om en anden Sag: Den Tale om at følge Tidens Strøm er noget farlig. Det er altsaa den Maade, Venstre agiterer paa. Dér, hvor man mener, at der gerne høres noget om, at det er farligt at følge Tidens Strøm, fortæller man det, og hvor der gerne skal siges, at man skal dog være med som den forstandige Opposition, man nu en Gang er, dér siges dette.

Meget er der ikke sagt her i Dag om, hvad Fremtiden vil bringe. Det lader man være med. Og det er ganske ejendommeligt at se, hvordan man fra radikal og socialdemokratisk Side næsten fuldstændig har accepteret Venstres Betragtning og er forarget over de Konservative med deres Forhøjelse af den faste Ejendomsskat. Navnlig er det morsomt at se det for Socialdemokratiets Vedkommende, som i Samlingen 1924—25 foreslog en meget betydelig, op til næsten 50 pCt.s Forøgelse af den faste Ejendoms Skat i København, og ogsaa for det radikale Venstres Vedkommende,